

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Горна Оряховица, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Ас. Карагъзова

при участието на секретаря Ивелина Анг. Панова
като разгледа докладваното от Милена Ас. Карагъзова Административно наказателно дело № 20224120200236 по описа за 2022 година

Производството е по жалба на Г. Н. Г. против Наказателно постановление /НП/№ 373/2021г. от 09.03.2022 г. на Началник отдел „МРР ” в ТД Митница Русе при Агенция „Митници” Д. И.Т.

С горното наказателно постановление на основание чл.126 ал.1 от ЗАДС/Закон за акцизите и данъчните складове/, на Г. е наложена санкция глоба в размер на 1095,24лева /хиляда деветдесет и пет и 0,24ст./ и е отнет в полза на държавата предмета на твърдяното нарушение, описан в НП.

В законоустановения срок жалбоподателят обжалва пред ГОРС горепосоченото наказателно постановление/НП е връчено на 19.04.22г.- разписка л.14, а жалбата е депозирана на 03.05.22г./л.7/.Моли да се отмени наказателното постановление.Изтъкват се подробни аргументи в тази насока.

В хода на разглеждане на делото пред настоящата инстанция, жалбоподателят се представява, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата заема становище, че жалбата е неоснователна. Горнооряховският районен съд, като прецени и обсъди оплакванията в

жалбата, становищата на страните, както и доказателствата по делото приема за установено следното:

На 19.10.2021 г. в 15:15 часа служители на Районно управление Горна Оряховица Н.К. и Д.Д./разпитани като свидетели- СЗ 26.09.2022г.-л.87/, ведно със свидетелката М. Д./СЗ-л.80/ извършили проверка в частен дом, находящ се в гр. *****, обитаван от жалбоподателя Г. Н. Г.. При извършената проверка за съхранение на акцизни стоки без бандерол било установено, че Г. държи в различни съдове наливна течност с мирис на ракия без документ за заплатен акциз.

За извършената проверка бил съставен констативен протокол, в който е записано общото количество течност, но неясно колко литра, тъй като използваните цифрови знаци са с поправка, като във вторите два символа е толкова съществена, че цифрата би могла да се чете като „102“ литра, „112“ литра, „117“ литра, а последният символ освен „2“ би могъл да бъде и „7“. Посочено е в протокола, също така с поправка, че предприетите действия са завършили на същата дата/19.10.2021г./, но в неясен час, както и че са са иззети установени количества наливна течност с мирис на ракия с опис към протокола за извършена проверка, който е приложен на л.41. Там е описано, че в съд с вместимост 50л. е имало течност 45л., втори съд със седем литра течност, трети съд с вместимост 50л. , в който се посочва да е имало течност 25л./тоест дотук общо 77 литра/ и последен съд с вместимост 25 литра, в който не се сочи колко литра са се съдържали. Записано е, че съдържа „бистра течност“, но не и колко от целия обем е зает. Предвид констатираната по-горе поправка в протокола за извършена проверка и с оглед последно посоченото, трудно е да се направи еднозначен извод от двата документа за иззетото количество течност. Ако последният съд е с изцяло заета вместимост от 25л./по предположение!/, общото количество би било 102л., което отговаря на един от вариантите при разчитане на поправената цифра с три символа, но не обяснява възможните останали интерпретации.

От Г. Н. Г. са снети сведения, в които същият е посочил, че установеното в домът му количество ракия/като и той не посочва точни литри/ е сварено за лични нужди и по-късно ще представи документ за заплатен акциз/л.42/.

За извършената проверка е съставен констативен протокол от 27.10.2021 г./л.49/, в който е посочено, че Г. е следвало и е поканен да се яви на

21.10.2020г. за измерване на издетото количество течност и вземане на проби, докато в края на протокола за извършена проверка, който той е подписал, е видно, че е бил поканен за дата 21.10.21г/л.39/.

За установяване вида на стоката митническите служители са пристъпили към вземане на проба в отсъствие на жалбоподателя/протоколи за вземане на проба-л.52-55/, като е посочено, че пробата е взета въз основа на Констативен протокол от 27.10.21г.

Пробите са изпратени за анализ със заявка за анализ/листи 56-59 от делото/.

Резултатите от извършения анализ са предоставени от митническа лаборатория с експертизи/л.60-67/.

Съгласно определените физико-химични показатели и експертна оценка, изпитаните проби представляват дестилатен алкохолен продукт, с действително алкохолно съдържание по обем съответно 58,9/л.61/, 41,1/л.63/, 40,6/л.65/ и 43,1/л.67/ %vol.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗАДС на облагане с акциз подлежат алкохолът и алкохолните напитки.

Към момента на проверката и впоследствие при съставянето на АУАН № 340/14.12.2021г./л.28 от делото/ Г. Н. Г. не е представил документи, от които да е видно, че намерените стоки са освободени за потребление и за тях е заплатен дължимият акциз.АУАН е съставен в присъствие на Г. и му е връчен на 14.12.21г., като същият не е направил възражения.

Наказателно постановление /НП/№ 373/2021г. на Началник отдел „МРР ” в ТД Митница Русе при Агенция „Митници” Д. И. Т. е издадено на 09.03.2022 г./л.15-24 от делото/.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Наказателното постановление и АУАН са съставени в сроковете по [чл. 34 от ЗАНН](#).

Акцизни са стоките посочени в чл. 2 от ЗАДС.

За класифицирането на определена субстанция като акцизна стока следва да се установи по безспорен и несъмнен начин, че тя отговаря на качествените показатели за съответния вид акцизна стока. Определянето на конкретния вид акцизна стока е пряко свързано с определяне размера на дължимия

акциз, а оттук и на евентуалната санкция свързана с нарушения от категорията на процесното.

Установяване параметрите на откритите количества течност и тяхното точно класифициране като определен вид акцизна стока е възможно единствено след извършване на съответните експертизи.

Съгласно чл.126 от ЗАДС, в сила към момента на посочената дата на нарушението, предвидена е санкция по отношение на лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ 1.плащането, 2.начисляването или 3.обезпечаването на акциза.

На първо място, е видно, че чл. 126 от ЗАНН съдържа множество различни, но напълно самостоятелни хипотези, всяка от които осъществява отделно нарушение и налага конкретизиране при изписване на нарушената норма- със съответното предложение в НП. От съдържанието на мотивната част на НП и изложенията в него обстоятелства се установява, че се претендира нарушение, свързано с това, че жалбоподателят държи акцизни стоки, без да притежава документи, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. По същество предметът на доказване и на спора по същество е концентриран изцяло върху държането на същите- без документите, удостоверяващи плащането, начисляването или обезпечаването на акциза/данъчен документ, фактура или друг документ по смисъла на ЗАДС/.

Текстът на чл. 126 от ЗАДС установява, най-общо казано, задължението за надлежното документиране на начисляване, плащане и обезпечаване на акциз — т.е. съставянето на редовни документи, удостоверяващи факти, и то от правоимащи лица, а не самото начисляване, плащане или обезпечаване на акциза. Т.е. чл. 126 от ЗАДС обезпечава съставянето на редовна документация, която да удостоверява начисляването, плащането и обезпечаване на акциза. Задължени да водят (и съответно да разполагат с) такива документация обаче, са само регистрирани по ЗАДС лица. Това е така, защото ЗАДС изчерпателно посочва кои лица могат да начислят акциза и сред тях няма нерегистрирани такива. Това са лицата, които могат да създават

документи, удостоверяващи начисляването на акциза, които са и лицата, разполагащи с тях. Съответно ЗАДС определя кой може да плати акциза, като състави редовни документи за това и отново са посочени само регистрирани лица. Следователно, идеята на законодателя е да санкционира по чл. 126 от ЗАДС лица, които макар и редовно регистрирани по закона (като производители или складодържатели) не изпълняват задължението си да съставят редовни документи, които удостоверяват начисляването, плащането и обезпечаването на акциза, а не да санкционира тези, които изобщо не са се регистрирали като производители или складодържатели. Лице, което не е регистрирано като производител или складодържател не може да произвежда и съхранява стоки на склад и няма как да съставя такива документи изобщо. Такова лице не може и да притежава документи, удостоверяващи начисляването и плащането на акциза, тъй като именно то като производител или складодържател би следвало да ги съставя и държи. Ето защо и такова лице не може да отговаря по чл. 126 от ЗАДС, защото същото няма законова възможност да състави и разполага с редовни книжа за това. Същото не е задължено лице по ЗАДС и не може да се санкционира за това, че не е изпълнило задължение, което няма. Това лице може да е задължено за плащането на акциза, но не и за съставянето на документи, които да установяват такова плащане. В този смисъл чл. 126 от ЗАДС има различна цел и обхват — да защитава обществените отношения във връзка с правилното документиране на начисляването, плащането и обезпечаването на акциза, но такива задължения — да съставят книжа, имат само задължените по ЗАДС лица -регистрираните по този закон като производители или складодържатели, защото само те принципно биха могли да съставят редовни документи и да разполагат с тях (като производители или съхранители на акцизните стоки). Самото неначисляване и неплащане на акциз са нарушения, различни от недокументиране на същите (нарушенията по чл. 126 от ЗАДС) и за тях се носи отговорност и от нерегистрирани лица. В случая обаче не се твърди и не се сочи в НП, че жалбоподателят произвежда и съхранява, без да е регистрирано лице по ЗАДС. Ето защо по отношение на същия не може да се вмени задължението, нито възможността да състави и да разполага с документи, удостоверяващи начисляването, плащането или обезпечаването на акциза за процесните стоки (които иначе би бил задължен да съставя, ако беше регистриран производител или склад) и за това не може да носи

отговорност по чл. 126 от ЗАДС/ в този см. произнасянето по КНАХД № 10324/11г. , решение от 13.01.2014г. по КНАХД № 10460/13г. , КНАХД № 10096/14г. от 14.04.14г., всички по описа на Адм.сътд-В.Търново/.

Всичко изложено мотивира извод за отмяна на обжалваното наказателно постановление на това основание-в частта относно наложената глоба.

Независимо от допуснатите в хода на административнонаказателното производство нарушения и неправилната квалификация на деянието, обуславящи незаконосъобразност на наложената глоба, наличието на въпросните стоки е безспорно установено, при липса на категорични доказателства за тях да е заплащан дължимият акциз. При това положение независимо от административнонаказателната отговорност правилно са отнети в полза на държавата вещите, като предмет на нарушение по ЗАДС. Неправилно възприетата от АНО правна квалификация, не променя обстоятелството, че е налице противоправно поведение на субекта, във фактическо владение са установени въпросните стоки, като не е било спорно, че същите са негова собственост и такова поведение представлява административно нарушение по [чл. 123а ЗАДС](#), което по смисъла на [чл. 107е, ал. 1 от ЗАДС](#) и [чл. 20, ал. 3 от ЗАНН](#), съставлява основание същите да се отнемат в полза на държавата/ в този смисъл КАНД 10090/2020г. на Адм.сътд-В.Търново/.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски за заплатено адвокатско възнаграждение от 300 лв./л.56 от делото/, претендирано с молба от адв.П. и невъзразено от въззиваемата страна като размер.

Водим от изложеното и на осн чл.63 ал.2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/№ 373/2021г. от 09.03.2022 г. на Началник отдел „МРР ” в ТД Митница Русе при Агенция „Митници” Д. И. Т., издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 340 от 14.12.2021г., в частта, с която е наложена глоба за извършено нарушение по чл.126 от ЗАДС, като незаконосъобразно.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/№ 373/2021г. от 09.03.2022 г. на Началник отдел „МРР ” в ТД Митница Русе при Агенция

„Митници” Д. И. Т., издадено въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 340 от 14.12.2021г. - В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.

ОСЪЖДА ТД Митница Русе при Агенция „Митници” **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Н. Г., с ЕГН ***** направени разноси за заплатено адвокатско възнаграждение- СУМА в размер от 300 лв./триста лева/.

Решението подлежи на обжалване пред Адм.съд-В.Търново в 14-дн.срок.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____